

ни се струват по-малки и толкова по-мътни ни се виждат. Особно хубаво е изписалъ Рюиздалъ небето — съ облаците и птиците по него — дълбоко и свѣтло.

вждъ дърветата се едва вижда въ мъглевината, що се издига надъ морето. А по отсамния брѣгъ навеждатъ своята листовина спокойни дървета съ широки корони, ся-

Другъ живописецъ — французинътъ Рьоне Менаръ — изписалъ Залъзъ-слънце надъ морето. Той е майсторъ да изобразява свѣтлината, какъ се струи по вълнитъ — сякашъ далечна замираща пѣсень. Брѣгътъ от-

кашъ дрѣмятъ. Подъ тѣхъ трепери блѣсъкътъ на слънцето по водата — и ни се струва, че чуваме, какъ вълнитъ плискатъ.

Има и майстори на планински пейзажъ. Швейцарецътъ Александъръ Каламъ е оста-